



Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

43. Et suscepistis tabernaculum Moloch, & sidus Dei vestri Rempham,
figuras quas fecistis adorare eas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

Euangelici, nullū quantumuis horrendum & detestabile Caluini dogma omittunt, quod non aliquo honesto fūco contegant, & tanquam ipsissimam veritatem calitus emissam pertinacissimè tueantur. Extant in hanc rem luculētæ Theodori Beza præfationes in opuscula Caluini in Iosue & in nouum Testamentum, vbi Caluini sui doctrinam ita per omnia diuinæ veritati consona deprædicat, vt omnia eius scripta sine inanis repurgata defendat, vt eum nusquam in doctrina peccasse, nusquam variè atque imprudenter scripsisse, nusquam ad retractandum quicquam à se dictum adduci potuisse affirmet. Quod postremum vt verum esse concedo, ita reliqua omnia futilissimæ vanitatis & mendaciij plena esse, hæc ipsa Antidota nostra luculenter docuerunt, luculentius vsque & vsq; docebunt.

43. *Et suscepistis tabernaculum Moloch, & Sydus Dei vestri Remphā, figuras quas fecistis adorare eas.*

Solent horum temporum hæretici quicquid contra idola in vniuersa Scriptura dicitur, id totum cōtra Diuorū imagines, quas Ecclesia veneratur Catholica, impiè & impudenter detorquere. Hanc impudentem impietatem vel ex hoc capite retūdunt Catholici, quod lōgè aliud sint idola Gentium, quàm imagines Christianorum; quæ

qui con-

Imaginū cultus ab idololatria latissime differt.

2. Cor. 3.

Rom. 1.

Deut. 4.
19.

qui confundunt, anathemate percutiuntur in Nicana Synodo 2. Actione 5. & 7. Vocabulorum quoque proprietatem diuersarum rerum diuersitate luculentam docere ostendit: quum idololatia τὸν εἰδωλὸν idolorum cultus sit, *idolum autem nihil esse* Apostolus affirmat, quia nullius rei vera representatio est, sed (vt alibi idolum vocat) mendacium. Imagines autem quas venerantur Catholici, εἰκόνες, χαράκτες, ὁμοιώσεις, vocantur, quæ rerum vere existentium similitudines vera sunt, vt eas definit Gregorius Nazianzenus Theolog. lib. 4. Hanc Catholicorum distinctionem ex hoc loco conuellere se posse, existimauit Calvinus. Nomen, inquit, imaginis quod est apud Prophetam, per se nihil vitij significat. Nomen etiam τῶν & apud Græcos in bonam partem accipitur: τῶτοι enim appellantur omnes ceremonie quas Deus instituit. Damnat tamen nominatim Prophetæ τῶν & à Iudeis confectos. Cui istud, nisi quia Deus sub visibili & externa formæ colli non vult? Hæc quidem ille. Sed turpiter lectorem fallit. Non enim idèò damnantur Iudæi, quod figuras & τῶν & aliquo modo venerantur, sed partim quod eas adorarent & cultu diuino afficerent (vnde hic Stephanus, quas, inquit, fecistis adorare eas) partim quod istæ figuræ & τῶτοι stellas figurarent nulla veneratione dignas, & à quarum cultu cauendo Moyses Iudæos expressè in lege præmonuerat. Posterio-rem hanc ex-
ceptio-

ceptionem aduertit Calvinus, & ei occurre-
re conatur. Si quis, inquit, excipiat mentionem
hic fieri de syderibus, verum quidem est: sed in hoc
tantum insistendum est, Prophetam, quantum honestum
nomen idolis concedat, vitiosum tamen cultum acri-
ter & seuerè damnare. Quo refutatur inepta & pue-
rilis Papistarum cauilatio: Imagines & statuas quas
adorant, quia negant esse idola, cultum in quo insa-
niunt, εἰκονὸς θείας esse dicunt, non autem εἰδωλο-
δοκείας. Quum sophisticè Deo illudant, nemo com-
muni tantum sensu præditus non videt in talibus
ineptiis plusquam esse ridiculos: quum hic simpliciter
damnentur typi quos sibi ipsi homines fabricant ad
quamlibet adorationem. Hæc ille. Sed Calui-
nus certè non quidem sophisticè, vbi aliqua
probabilitatis specie veritas eluditur, ve-
rùm aperta impudètia lectori illudit, quan-
do à Prophetâ simpliciter damnari typos, quos si-
bi homines fabricant ad quamlibet adorationem,
concludit. Quis enim non videt apertissi-
mè loqui Prophetam non simpliciter de qui-
buslibet typis, aut figuris, aut imaginibus,
nec de qualibet adoratione, sed de typis Mo-
loch & Rempham, id est, de figuris Molochi
(quod fuit idolum Ammonitarum, & stella
quæ Iupiter dicitur) & Rempham, quæ fuit
stella Lucifer dicta, vt Beda hoc loco & Ly-
ranus tradunt, & de adoratione quæ pro-
priè diuinum cultum significat? Sic enim
dicit Stephanus, *Sydus Dei vestri Rempham*:
id est, quem coluistis vt Deum. Est igitur

Calvinus
non so-
phista, sed
apertè
impudēs.

Caluini

Caluini incredibilis impudentia, qui propter vocabulum *typi* seu *figure* rebus nulla veneratione dignis accommodatum merito damnatum, idem vocabulum Christo & Sanctis eius accommodatum damnatione dignum concludit. Non est igitur (vt Calvinus garrir) in hoc insistendum, quod ipsis idolis honestum vocabulum Propheta concedat, quasi honestum imaginis aut *typi* vocabulum in nullo sensu cultum legitimum significare possit; sed in hoc insistendum est, quod quemadmodum honestum vocabulum *typi*, tamen idolis hoc loco tribuatur, in alijs tamen scripturis (vt Calvinus hic agnoscit) caeremonijs legalibus ad Dei cultum pertinentibus rectissime tribuitur; sic idem vocabulum Christi & Sanctorum imaginibus vera veneratione dignis tribui potest, tamen hic à Propheta idolo tribuatur, idque respectu eius quod vitiose significat & figurat; ratione, inquam, obiecti vitiosi, multoque magis cultus vitiosi circa tale obiectum, non simpliciter & absolute, vt Calvinus vult.

48. *Sed non excelsus in manufactis habitat.*

His verbis quomodo Hæretici abutantur, vt puriorem Dei cultum in templis Deo consecratis hominum animis euellant, & quomodo illis occurrendum, contra varias Caluini corruptelas in Promptuario